

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**parlamentarne skupščine Euronest o vzajemnem priznavanju poklicnih kvalifikacij, delovnih izkušenj in univerzitetnih diplom v okviru bolonjskega procesa**

(2016/C 193/04)

PARLAMENTARNA SKUPŠČINA EURONEST,

- ob upoštevanju skupne izjave iz Rige, ki so jo dali udeleženci srečanja na vrhu v okviru vzhodnega partnerstva (21. in 22. maj 2015) in pomeni nadgraditev izjav iz Vilne in Varšave, sprejetih v letih pred tem v podobnih okoliščinah,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2013 z naslovom „Evropska sosedska politika na poti k močnejšemu partnerstvu: stališče EP v zvezi s poročili o napredku za leto 2012“,
- ob upoštevanju ustanovnega akta parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. maja 2011,
- ob upoštevanju erevanskega ministrskega sporočila, oblikovanega na podlagi četrtega foruma o bolonjski politiki in ministrske konference evropskega visokošolskega prostora, ki sta potekala 14. in 15. maja 2015,
- ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Euronest z dne 3. aprila 2012 z naslovom *Strengthening of civil society in the Eastern Partnership Countries, including the question of cooperation between government and civil society, and the question of the reforms aimed at the empowerment of civil society* (Krepitev civilne družbe v državah vzhodnega partnerstva, vključno z vprašanjem sodelovanja med vlado in civilno družbo ter vprašanjem reform, usmerjenih v krepitev civilne družbe),
- ob upoštevanju sorbonske skupne izjave o harmonizaciji ustroja evropskega visokošolskega sistema, ki so jo 25. maja 1998 v Parizu podpisali ministri za šolstvo Francije, Nemčije, Italije in Združenega kraljestva,
- ob upoštevanju skupne deklaracije, ki so jo 19. junija 1999 v Bologni podpisali ministri za šolstvo 29 evropskih držav (bolonjska deklaracija),
- ob upoštevanju izjave, ki so jo 12. marca 2010 na Dunaju in v Budimpešti sprejeli ministri za šolstvo 47 držav in pomeni uradni začetek evropskega visokošolskega prostora,
- ob upoštevanju sporočila konference ministrov za visoko šolstvo in tretjega foruma o bolonjski politiki, ki sta bila v Bukarešti 26. in 27. aprila 2012,
- ob upoštevanju strategije mobilnosti 2020 za evropski visokošolski prostor, sprejete na ministrski konferenci evropskega visokošolskega prostora 26. in 27. aprila 2012 v Bukarešti,
- ob upoštevanju Direktive 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o priznavanju poklicnih kvalifikacij,
- ob upoštevanju priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. septembra 2005 za poenostavitev izdajanja enotnih vizumov, ki jih države članice izdajajo za kratkoročno bivanje raziskovalcem,
- ob upoštevanju poročila z naslovom *Evropski visokošolski prostor 2015 – poročilo o izvajanju bolonjskega procesa*,
- ob upoštevanju priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“),

⁽¹⁾ Sprejeta 22. marca 2016 v Bruslju v Belgiji.

- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 11. maja 2010 o internacionalizaciji visokošolskih ustanov,
  - ob upoštevanju priporočil Sveta z dne 28. junija 2011 o politikah za zmanjševanje šolskega osipa in spodbujanju učne mobilnosti mladih,
  - ob upoštevanju poročila z naslovom Evropski visokošolski prostor 2012 – poročilo o izvajanju bolonjskega procesa,
  - ob upoštevanju končnega poročila mednarodne konference o financiranju visokošolskega izobraževanja, ki je potekala 8. in 9. septembra 2011 v Erevanu v Armeniji,
  - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 23. septembra 2008 o bolonjskem procesu in mobilnosti študentov,
  - ob upoštevanju poročila Evropskega parlamenta z dne 31. marca 2015 o pregledu izvajanja bolonjskega procesa,
  - ob upoštevanju pridružitvenih sporazumov, ki jih je Evropska unija podpisala z vladami Gruzije, Moldavije in Ukrajine,
  - ob upoštevanju shem štipendiranja Erasmus+ in Erasmus Mundus,
  - ob upoštevanju Konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij v evropski regiji (CETS št. 165, Lizbona, 11. april 1997),
- A. ker je vzajemno priznavanje visokošolskih diplom med EU in državami vzhodnega partnerstva še vedno zapleten in drag postopek, kljub napredku, ki ga zaznamujeta bolonjski proces in evropski visokošolski prostor;
- B. ker študentom iz držav vzhodnega partnerstva v nekaterih državah članicah težko, včasih pa nikakor ne uspe, da bi bile njihove kvalifikacije ustrezno priznane, in se študenti iz EU včasih soočajo s podobnimi težavami v državah vzhodnega partnerstva;
- C. ker lahko ovire pri priznavanju diplom in kvalifikacij preprečujejo spodbujanje študijske in poklicne mobilnosti ter kulturnih vezi med stranema, obenem pa preprečujejo spodbujanje akademskih raziskav in splošnega napredka v številnih znanostih v Evropi;
- D. ker za enako obravnavanje pri priznavanju poklicnih kvalifikacij za državljane držav vzhodnega partnerstva/članice bolonjskega procesa-evropskega visokošolskega prostora niso bile dogovorjene nikakršne rešitve, kar mnogim visoko usposobljenim strokovnjakom z vrste reguliranih področij, kot so zdravstveno varstvo in socialno delo, izobraževanje, arhitektura in gradbeništvo (npr. gradbeno inženirstvo) in veliko drugih področij, preprečuje, da bi svoje spretnosti izboljšali s prakso v EU in prinesli dragoceno znanje nazaj v matične države ali zapolnjevali vrzeli zaradi manjkajoče visokokvalificirane delovne sile v državah članicah EU;
- E. ker v državah vzhodnega partnerstva obstaja močna potreba po razvoju dodatnih institucij, usmerjenih v raziskave, vključno z doktorskimi šolami, da bi bilo domačim študentom na voljo več raziskovalnih kariernih možnosti;
- F. ker se pristopi k priznavanju kvalifikacij razlikujejo tako znotraj EU kot tudi med EU in državami vzhodnega partnerstva, ki so članice bolonjskega procesa/evropskega visokošolskega prostora;
- G. ker postopek za priznavanje tujih kvalifikacij ni harmoniziran, niti ni stroškovno učinkovitega mehanizma za povratne informacije v državah, ki sodelujejo v bolonjskem procesu/evropskem visokošolskem prostoru;
- H. ker so v več kot dveh tretjinah sodelujočih držav za končne odločitve o priznanju tujih kvalifikacij pristojne same visokošolske ustanove;

- I. ker še vedno ostajajo dvomi v pravičnost in poštenost, preglednost in odgovornost številnih visokošolskih ustanov v mnogih državah vzhodnega partnerstva;
- J. ker v okviru visokošolskih ustanov v državah vzhodnega partnerstva in občasno tudi v EU še vedno naletimo na korupcijo, birokracijo, konservativnost, negotovost in zastarelo miselnost ter se je treba na te pojave odzvati in se jim zoperstaviti;
- K. ker mreža nacionalnih informacijskih centrov za priznavanje visokošolskih diplom (ENIC/NARIC) kot vodilna mreža omogoča izmenjavo informacij o njihovem priznavanju in razvija orodja za priznavanje postopkov, politik in praks s potencialom za obveščanje javnosti in partnerjev ter za pomoč državam članicam in ključnim političnim organom pri razumevanju postopka priznavanja, prispeva pa tudi k boljši usklajenosti nacionalne zakonodaje in postopkov s praksami v EU;
- L. ker so univerze prostor, ki je naklonjen razvoju novih zamisli in v katerem akademski razvoj temelji tudi na svobodi govora in misli; ker se ob tem lahko pojavijo politično motivirani pritiski, tako da so študenti pogosto izpostavljeni nadlegovanju in so jim celo kršene človekove pravice;
- M. ker so programi Erasmus+ bistveno orodje za modernizacijo visokošolskih ustanov tako v EU kot tudi v državah vzhodnega partnerstva, saj spodbujajo mednarodno sodelovanje z institucijami EU in prispevajo k reformi visokega šolstva in večji mobilnosti študentov;

Splošna načela

- 1. poudarja, da lahko vzajemno priznavanje kakovostnega visokošolskega izobraževanja študentov iz EU in držav vzhodnega partnerstva ter vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij za regulirane poklice in popolno priznavanje delovnih izkušenj, pridobljenih na obeh straneh, bistveno pripomore k razširjanju in izboljševanju čezkulturnih socialno-ekonomskih vezi ter spodbujanju miru, razvoja, blaginje in stabilnosti;
- 2. pozdravlja podpis pridružitvenih sporazumov s tremi državami vzhodnega partnerstva, in je prepričana, da bo ta premik pozitivno vplival na vzajemno priznavanje diplom, kvalifikacij, spretnosti in delovnih izkušenj; meni, da je ključna prednostna naloga oblikovanje smiselnih in trajnih oblik sodelovanja z drugimi državami vzhodnega partnerstva, da bo zagotovljeno dolgoročno sodelovanje pri tem in drugih vprašanjih; obenem ugotavlja, da pridružitveni sporazumi zagotavljajo orodje za boljše sporazumevanje in sodelovanje na vladni in parlamentarni ravni ter bi lahko bili podlaga za nadaljnje sodelovanje, tudi pri vzpostavljanju nacionalnih informacijskih centrov za priznavanje, izvajanje evropske poklicne izkaznice, skupne EU in državam vzhodnega partnerstva, ter razvoj stroškovno učinkovitih mehanizmov za obveščanje in opozarjanje prek informacijskega sistema za notranji trg med EU in njenimi vzhodnimi partnericami;
- 3. poudarja, da bolonjski proces nikakor ni enosmeren sistem, temveč je, nasprotno, njegov cilj pospeševanje razvoja visokega šolstva in študijske mobilnosti med EU in državami vzhodnega partnerstva, ter da udeleženci na obeh straneh potrebujejo boljši dostop do visokošolskih ustanov, priznavanje diplom, štipendijske programe in popolno sprejetost v različnih sistemih visokošolskega izobraževanja, če so izpolnjena vsa izobraževalna merila;
- 4. posebej poudarja, da sedanje stanje, ko trdovratni sistemski problemi mnogim študentom in mladim strokovnjakom iz vzhodnih partnerskih držav otežujejo samodejno priznavanje diplom ali poklicnih kvalifikacij v EU, predstavlja veliko oviro za prosto gibanje strokovnjakov in razvijanje dobrih odnosov med obema stranema;
- 5. ugotavlja, da se socialno-ekonomski razvoj držav vzhodnega partnerstva lahko zelo izboljša, če bodo na voljo diplomanti, strokovnjaki in podjetniki, ki so pridobili nove izkušnje v tujem okolju, kar prinaša nove zamisli in postopke ter prispeva k širjenju vrednot in strokovnih pristopov, krepi lokalne univerze, zbuja zaupanje tujih investitorjev in pomaga pri preprečevanju stagnacije;
- 6. je prepričana, da je zares treba obrniti trend „bega možganov“ nadarjenih mladih iz regije vzhodnega partnerstva na Zahod, zaradi česar so njihove države prikrajšane za prepotrebno znanje, potrebno za izboljšave v njihovi družbi in trajnostni razvoj;

7. posebej poudarja, da morajo vse strani, ki sodelujejo v vzhodnem partnerstvu, v zakonodaji in v praksi zagotoviti, da bo visokošolsko izobraževanje v celoti dostopno vsem, brez diskriminacije na podlagi spola, verske ali etnične pripadnosti ali političnih stališč; opozarja, da so univerze vsesplošno priznane kot prostor učenosti in svobode govora ter da je spodbujanje študijske odličnosti najbolj uspešno, če so študenti varni pred vsemi oblikami preganjanja in nadlegovanja;
8. meni, da bi se morala Komisija z ustreznimi izobraževalnimi, upravnimi in vladnimi organi ter študentskimi organizacijami ali predstavniki prednostno lotiti opredeljevanja težav študentov in strokovnjakov v državah vzhodnega partnerstva, da bi prepoznali probleme v regiji ter poiskali rešitve;
9. poudarja, da si morajo vlade držav vzhodnega partnerstva intenzivneje prizadevati za uvedbo primernih sistemov nadzora in zagotavljanja kakovosti, in sicer skupaj z univerzami in nacionalnimi organi, pristojnimi za posamezne regulirane poklice, ter tako svojim državljanom zagotoviti primerne možnosti za obogatitev študija in izkušenj, tudi v EU;
10. z zaskrbljenostjo opaža, da je zastopanost spolov pri usposabljanju na nekaterih področjih v državah vzhodnega partnerstva še vedno neuravnotežena, in meni, da se je treba dejavno zavzemati za to, da bosta oba spola lahko enakopravno dostopala lahko do vseh stopenj, zlasti do terciarnega izobraževanja, in to spodbujati, in sicer s ciljno usmerjeno štipendijsko politiko, ki bo še pripomogla k pozitivni diskriminaciji;
11. poudarja, da je zdaj, ko je bila za vse države vzhodnega partnerstva, z izjemo Belorusije, dosežena vizumska liberalizacija, za študij v EU že zainteresiranih več študentov iz regije; zato odločno poziva institucije EU, naj okrepijo pogajanja z Belorusijo o vizumski liberalizaciji, da bo mobilnost študentov med EU in državami vzhodnega partnerstva mogoče gojiti brez izjem;
12. poudarja, da sta neodvisnost univerz in njihova popolna ločitev od države in politike prva in ključna pogoja za takšen sistem izobraževanja, ki bo deloval uspešno in bo združljiv z EU; poudarja, da je financiranje univerz na pravični podlagi nujen korak v tej smeri in da nikakor ne bi smelo biti odvisno od političnih razmer, pač pa bi se moralo navezovati na uspešnost, število študentov in študijske rezultate;
13. poziva univerze v državah vzhodnega partnerstva, naj svojo izobraževalno ponudbo prilagodijo potrebam trga dela;
14. želi spodbuditi univerze tako v EU kot v državah vzhodnega partnerstva, naj si dejavno prizadevajo za medsebojno sodelovanje, izmenjavo izkušenj in vzpostavitev mehanizmov za stalni dialog, da bi omogočili lažje spreminjanje teh mehanizmov;
15. potrjuje, da ima mreža ENIC/NARIC pomembno vlogo pri različnih vidikih priznavanja izobraževanja in priznavanja za regulirane in neregulirane poklice, in meni, da je treba okrepiti nadaljnji razvoj te mreže, tudi z razvijanjem delovanja in vloge nacionalnih centrov v državah vzhodnega partnerstva;

Univerzitetne diplome v okviru bolonjskega procesa

16. pozdravlja dejstvo, da so vse države vzhodnega partnerstva članice evropskega visokošolskega prostora in da si vse, kljub nekaterim razlikam pri uresničevanju načel bolonjskega procesa, prizadevajo za iste standarde visokošolskega izobraževanja, ki veljajo v EU (standardi in smernice za zagotavljanje kakovosti v evropskem visokošolskem prostoru), in poudarja, da bi samodejno in takojšnje priznanje vseh visokošolskih diplom moralo biti glavni cilj na celotnem območju;
17. pozdravlja odločitev, sprejeto na ministrski konferenci leta 2015, da Belorusija pristopi k evropskemu visokošolskemu prostoru, in v tem vidi dokaz, da je bolonjski proces vključujoč; poziva Belorusijo, naj zagotovi, da bosta sistem in praksa njenega visokošolskega izobraževanja združljiva s sistemom in prakso v ostalih državah evropskega visokošolskega prostora;
18. meni, da države vzhodnega partnerstva trenutno pravilno izvajajo orodja v okviru bolonjskega procesa, zlasti evropsko ogrodje kvalifikacij in evropski sistem prenašanja in zbiranja kreditnih točk, kar zadeva usklajenost njihovih nacionalnih ogrodij kvalifikacij in nacionalnega sistema prenosljivosti kreditnih točk z orodji v okviru bolonjskega procesa, in da bi kljub temu, da je izvajanje mogoče še izboljšati, merila, ki bi jih morali priznati ustrežni organi v EU v okviru evropskega prostora priznavanja za samodejno priznavanje univerzitetnih diplom, morala voditi v pospešeno in obsežnejše priznavanje diplom študentov iz držav vzhodnega partnerstva;

19. posebej poudarja potrebo po izboljšanju sodelovanja med izobraževalnimi ustanovami v EU in državah vzhodnega partnerstva zaradi izmenjave izkušenj, saj se v večini držav s priznavanjem tujih diplom za študijske namene ukvarjajo prav te ustanove;
20. se zaveda, da se višina javnih izdatkov za visokošolsko izobraževanje v državah vzhodnega partnerstva, podobno kot tudi v državah članicah EU, močno razlikujejo; vseeno obžaluje, da so v številnih državah vzhodnega partnerstva in sosednjih državah članicah EU deleži BDP za terciarno izobraževanje med najnižjimi v evropskem visokošolskem prostoru, zaradi česar je zadosten razvoj na tem področju težak ali nemogoč;
21. ugotavlja, da države vzhodnega partnerstva večinoma spoštujejo triciklično bolonjsko strukturo visokošolskega izobraževanja (diploma, magisterij in doktorat), četudi se po celotnem evropskem visokošolskem prostoru ne izvaja enako, težava pa je v tem, da očitno ni dovolj doktorskih šol ali razpoložljivih sredstev za študente v teh državah, kar je glavni razlog, da poskuša večina potencialnih kandidatov doktorski študij opravljati drugje;
22. poudarja, da glede na to, da so glavni organi, pristojni za merila za nadzor kakovosti in izdajanje diplom, ki spoštujejo načela bolonjskega procesa in Lizbonske konvencije o priznavanju, visokošolske ustanove same, v državah vzhodnega partnerstva obstaja močna potreba po razvoju bolj avtonomnih in močnejših visokošolskih ustanov, ter poziva Komisijo in ESZD, naj preučita, kako bi ta premik lahko spodbujali v sodelovanju z nacionalnimi organi;
23. odločno poziva države in parlamente tako držav vzhodnega partnerstva kot držav članic EU, naj delujejo v smeri temeljitejšega uresničevanja načel iz Lizbonske konvencije o priznavanju visokošolskih diplom, tako kar zadeva kakovost diplom, izdanih v nacionalnem okviru, kot tudi omogočanje samodejnega priznavanja tujih kvalifikacij;
24. opozarja, da so „tovarne diplom“ in „akreditacijske tovarne“ ter neprimerljivost, nezdružljivost in neskladnost nacionalnih sistemov, kar zadeva izvajanje orodij v okviru bolonjskega procesa-evropskega visokošolskega prostora, še naprej glavni razlog, da mnogo organov v EU ne more samodejno priznavati diplom, izdanih v državah vzhodnega partnerstva;
25. poziva vlade na obeh straneh, naj s pospešenimi prizadevanji dosežejo, da bo sistem visokega šolstva užival zaupanje, zlasti z zagotavljanjem enakih konkurenčnih pogojev pri sprejemu in preverjanju znanja ter dostopu do virov in opreme ter enakih pravic do štipendij in, kar je najpomembneje, z zagotavljanjem, da bodo diplome izdane samo študentom, ki izpolnjujejo vse pogoje in imajo učne rezultate, zahtevane za zadevne kvalifikacije;
26. organe EU, pa tudi univerze, odločno poziva, naj preučijo in določijo, kako bi bilo mogoče smiselno podpreti študente iz držav vzhodnega partnerstva s povečanjem števila in prepoznavnosti štipendij za izobraževanje, namenjenih študentom iz držav vzhodnega partnerstva, z uporabo različnih instrumentov Unije, pa tudi s spodbujanjem nacionalnih vlad, fundacij in nevladnih organizacij k reševanju potreb študentov iz držav vzhodnega partnerstva, ki lahko v številnih primerih izvirajo iz materialno prikrajšanih okolij in si kljub visoki študijski uspešnosti finančno težko privoščijo študij v EU;
27. pozdravlja dejavno sodelovanje vzhodnih partneric v programu Erasmus+ in dejstvo, da je proračunska absorpcijska sposobnost zelo dobra; zato obžaluje, da so sredstva, ki so na voljo za države vzhodnega partnerstva v okviru teh programov za obdobje 2014–2020, ostala približno enaka tistim iz prejšnjega finančnega obdobja;
28. meni, da je za uresničevanje cilja spodbujanja obsežnejšega sodelovanja zelo pomembno, da se finančna sredstva, ki so na voljo za štipendijske programe EU, kakršen je Erasmus+, posebej namenjene prav študentom iz držav vzhodnega partnerstva, povečajo in da se v programih financiranja EU za to regijo, ki je za Unijo izrednega strateškega in kulturnega pomena, uvede posebno poglavje;

Poklicne kvalifikacije in delovne izkušnje

29. meni, da je vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij potrebno, da bi omogočili več pomembnih faz v razvoju obeh strani v okviru projekta vzhodnega partnerstva, vključno z izboljšanjem začasne mobilnosti za namene poklicne specializacije, tako da bi državljani držav vzhodnega partnerstva dobili možnosti za pridobitev novih spretnosti, ki bi jih lahko nato doma uporabili za izboljšanje poklicnih rezultatov, pa tudi za zapolnitev kritičnih vrzeli med delovno silo na obeh straneh;

30. ugotavlja, da kljub dejstvu, da so poklicne kvalifikacije močno povezane z izboljšanjem priznavanja diplom v okviru bolonjskega procesa, še ni posebnega dokumenta, podobnega Direktivi 2013/55/EU, ki ureja to vprašanje v okviru EU, Evropskega gospodarskega prostora in Švice, ki bi vključeval tudi države vzhodnega partnerstva; zato spodbuja nove pobude, katerih cilj je zagotoviti kontinentalno razsežnost te prednostne naloge;
  31. poziva Komisijo in ESZD, naj skupaj z vladami držav vzhodnega partnerstva preučita možnosti za oblikovanje novega okvira za evropsko sosedsko politiko, da bi sistem evropskih poklicnih izkaznic razširili tudi na te partnerice; želi, da bi to orodje privedlo do prenovljene in bolj dinamične poklicne mobilnosti v Evropi in njenem sosedstvu ter pripomoglo k zapolnitvi vrzeli v zmogljivostih v najrazličnejših poklicih, z vzajemno koristnimi učinki za vse strani;
  32. poudarja, da bi bilo vse sodelovanje v zvezi vzajemnim priznavanjem poklicnih kvalifikacij treba usmeriti v to, da bi strokovnjaki obeh strani lahko izpopolnjevali svoje spretnosti, prakso in mobilnost, in pri tem ne bi ogrozili razpoložljivosti delovne sile v državah vzhodnega partnerstva ali povzročali neravnovesja znotraj EU;
  33. poziva k razvoju skupnega pristopa k izvajanju postopkov za priznanje poklicnih kvalifikacij za vse in želi vlade držav vzhodnega partnerstva spodbuditi, naj za priznavanje poklicnih kvalifikacij, zlasti v zvezi z reguliranimi poklici, razvijajo in izvajajo zanesljive in pregledne postopke;
  34. meni, da je vzajemno priznavanje delovnih izkušenj kvalificiranih delavcev nepogrešljiv vidik razvoja dinamičnega trga dela v Evropi in da bi bilo treba določiti nekatera temeljna merila za evidentiranje in količinsko opredeljevanje upoštevanih delovnih izkušenj delavcev, ki bi bila skupna državam članicam in drugim partnerjem;
  35. meni, da bi morale države članice EU in države vzhodnega partnerstva ne le uporabljati merila, ki se nanašajo na kakovost, preglednost in integriteto, temveč zagotoviti tudi to, da si bodo nacionalni organi, ki se ukvarjajo s poklicnimi kvalifikacijami, in vsa združenja in zveze delodajalcev, ki se ukvarjajo s priznavanjem delovnih izkušenj, po svojih najboljših močeh prizadevali preprečevati kakršno koli obliko diskriminacije na kakršni koli podlagi (spola, verske ali etnične pripadnosti ali države izvora);
  36. poziva sopredsednika, naj to resolucijo posredujeta predsedniku Evropskega parlamenta, Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednici Komisije, ESZD ter vladam in parlamentom držav članic EU in držav vzhodnega partnerstva.
-